

ISSN 2223-3822

Andrushkiv, B. (2016). Plan dii Kabinetu Ministriv Ukrainy na 2016 rik, problysk u kintsi tuneliu i svidchennia toho, shcho Uriad spravdi khoche diiaty, chy profanatsiia? [The Action Plan of the Cabinet of Ministers of Ukraine in 2016, a glimmer at the end of the tunnel and evidence that the government really wants to act, or profanity?]. *Socio-Economic Problems and the State*. 14 (1), 185-188.

DOI: [10.14254/2223-3822.2016.14-1.22](https://doi.org/10.14254/2223-3822.2016.14-1.22)

Дискусійний клуб = Discussion

від головного редактора журналу

План дій Кабінету Міністрів України на 2016 рік, проблиск у кінці тунелю і свідчення того, що Уряд справді хоче діяти, чи профанація?

Богдан Андрушків

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,

вул. Руська, 56, м. Тернопіль, 46001, Україна

e-mail: andrushkiv.bohdan@gmail.com

д.е.н., проф., завідувач кафедри менеджменту інноваційної діяльності та підприємництва

Article history:

Received: April, 2015

1st Revision: April, 2016

Accepted: May, 2016

Abstract: Богдан Андрушків висловлює критичні зауваження з приводу проекту плану дій Уряду України на 2016 рік

Keywords: План дій Кабінету Міністрів України, реформа, заходи, уряд.

JEL classification:

G18

H1

UDC:

336.71

DOI:

[10.14254/2223-3822.2016.14-1.22](https://doi.org/10.14254/2223-3822.2016.14-1.22)

Андрушків Б. План дій Кабінету Міністрів України на 2016 рік, проблиск у кінці тунелю і свідчення того, що Уряд справді хоче діяти, чи профанація? [Електронний ресурс] / Богдан Андрушків // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2016. — Вип. 1 (14). — С. 185-188. — Режим доступу до журн.:

<http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2016/16abmdcp.pdf>

This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.

У засобах масової інформації, зокрема в єдиному веб-порталі органів виконавчої влади, на сайтах наукових організацій фрагментарно і характеристично появилися витримки та витяги «Плану дій Кабінету Міністрів України на 2016 рік».

Обговорення цього документу у вченому середовищі Тернопільщини отримало загальне схвалення та показало позитивне відношення до цього явища наукової громадськості не лише як до конструктивного акту, а і як до стратегії дій Уряду, як до програми на найближчу перспективу.

План дій Уряду передбачає визначення найважливіших пріоритетів, серед яких формування незалежної європейської України, децентралізацію стратегії національного успіху, які розглядаються у контексті окремих третього і четвертого розділів: турбота про кожного і сприятливі умови для бізнесу.

Основна мета, яку ставить перед собою Уряд України у цьому документі, - полягає у забезпеченні зростання рівня життя громадян і підвищенні його якості завдяки сталому економічному розвитку. Загалом, в основі цього документу, як зазначено в інформації порталу, лежить 379 конкретних предметних завдань. Потрібно сказати відверто що це є подією не лише в суспільному та соціально-економічному житті нашої держави, а і Європи в цілому. Агресивні дії Росії в Криму і на Сході потребують від нашого керівництва конкретних заходів з зміцнення економіки, посилення обороноздатності держави та соціально захисту громадян України і виправдовують активізацію цих процесів. Треба визнати що Уряд вже довгі роки в силу відомих причин працював, м'яко кажучи, на автопілоті, - куди крива виведе. Для планування роботи не використовувалася наукова компонента, яка в силу відомих причин знівельована до критичної межі.

Пропонований План дій побудований за майже за класичною, зрозумілою для широкої громадськості схемою: постановка проблеми, визначення мети. На основі оцінки ситуації пропонується формування цільових показників на 2016 рік. При тому дається аналіз: що було зроблено в попередній період. На основі такої аналітичної бази визначається послідовність етапів, які плануються реалізувати до кінця року. Акцентовано увагу на ключових наступних кроках, які потім потрібно буде реалізувати у середньостроковій перспективі

Характерною ознакою Плану є застосування дуже сучасного управлінського інструментарію, впровадження електронного обміну документами та електронної взаємодії між органами влади. Програма містить багато показників, на які так «голодний», на даний час, в силу тих обставин, що статистична інформація стала конфіденційною, молодий науковець. У програмі справедливо пропонуються ключові напрямки реформ для досягнення стратегічних цілей у розвитку нашої держави.

Не дивлячись на розмаїте трактування і неоднозначність поглядів щодо формулювань та назв окремих розділів, вони несуть в собі конкретні завдання. Наприклад: «Привабливий діловий клімат передбачає провадження низки реформ, які дозволять забезпечити вихід на траєкторію сталого економічного зростання». Це реально, тим більше у 2015 році створено умови для підвищення «сталості» (мабуть розуміється – стабільності) державного бюджету: внесені зміни до ст. 52 Бюджетного кодексу України в частині обмеження кількості змін до державного бюджету протягом року.

Пересічному громадянину імпонують визнання, що актуальною проблемою у Євроінтеграційному контексті є відновлення мережі доріг та формування якісно нової системи управління та фінансування дорожнього господарства, посилення контролю за використанням доріг тощо.

Без сумніву всі визначені пріоритети визначають вектори дій для всіх в тому числі – політиків, господарників. Наприклад, за першим розділом: вирішення проблем безпеки, проблем організації ефективної держави, енергозабезпечення, формування української національної ідентичності можуть знайти своє застосування і громадські активісти.

Відповідно відбулася структуризація інших розділів програми. При загальній позитивній оцінці документу, на наш погляд, заходи варто було б будувати на науково-обґрунтованих засадах і принципах.

За нашим переконанням, розділ 1 «Безпека і впевненість», мав би враховувати особливості взаємовідносин між партнерами, що виникли у зв'язку з агресією Росії на Сході. Про це необхідно говорити у повний голос, а не як про тимчасову обставину, випадок чи явище.

Дуже важливою проблемою в силу згаданих обставин, є зокрема реформування Збройних Сил та органів військового управління за принципами та цінностями, які застосовуються у країнах-членах НАТО у відповідності до стратегічного оборонного бюлетеня (Дорожньої карти реформування Міноборони і Збройних Сил України).

На нашу думку у цей розділ варто було б включити розвиток Національної гвардії України в напрямку, знову ж таки, підвищення ефективності виконання завдань забезпечення національної безпеки і оборони України, визначених в основних документах стратегічного планування національної безпеки і оборони України, а не передбачати розгляд цього питання окремим підрозділом що має місце у плані дій Уряду.

Підрозділ 3 «Закон і справедливість» варто було б виділити в окремий розділ, який передбачав би окрім реформування поліції, судової пенітенціарної реформи, – проблем адаптації вітчизняного законодавства в контексті європейських вимог ін.

Не обмежуватися лише реформуванням системи примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), як це передбачено планом.

Конкретних механізмів активізації потребує антикорупційна діяльність, яка в умовах незалежної держави, цілеспрямовано практично розпочалася тільки після Революції Гідності. Сформувавши антикорупційний орган та не отримавши конкретних результатів вирішено здійснити його реформування. Все ніби правильно. Тим часом складається враження, що при таких підходах антикорупційна реформа отримає перманентний характер на даючи ніяких результатів.

Дуже актуальним є розширення доступу до безоплатної правової допомоги для малозабезпечених сімей, здешевлення та покращення якості послуг, що передбачено Планом дій Уряду. У цьому контексті потребує встановлення обмежень на оплату нотаріально-правових послуг, які є необґрунтовано високими. За це повинна була б нести відповідальність державна інспекція за цінами. Копії елементарних документів, утвердження угод, акти купівлі та продажу вартують нині сотні гривень і викликають незадоволення населення.

Розділ, що розглядає забезпечення енергонезалежності держави, повинен передбачати не лише розробку та впровадження нових моделей ринків енергетичних ресурсів, а й створення сприятливих умов та обставин для впровадження нетрадиційних джерел енергії, раціонального використання ресурсів, як в бюджетній сфері, так і безпосередньо на виробництві.

Що стосується п'ятого пункту першого розділу: «Українська національна ідентичність», його варто було б зміцнити ідеологічним концептом.

Надзвичайно важливим компонентом плану є розвиток освіти, культури та охорони здоров'я, за які несе відповідальність держава. Тим часом визначаючи напрями їх розвитку, за нашим переконанням, не варто деталізувати боротьбу з серцево-судинними захворюваннями, яка розглядається у контексті реорганізації системи первинної та вторинної медичної допомоги. До прямих обов'язків Міністерства охорони здоров'я належать функції забезпечення більшої цінової доступності лікарських засобів для громадян шляхом реалізації означених у плані трьох складових реформи.

У сфері культурного розвитку план передбачає деяку підміну знову ж таки функцій міністерства культури. Наприклад, у Плані передбачено створення комплексної електронної системи обліку культурної спадщини України. Тоді як міністерство культури не повинно обмежуватись лише обліком – цей функціональний орган повинен, крім реалізації всіх функцій, розвивати, наприклад, патріотизм на основі національних традицій тощо.

Аналогічні зауваження можна зробити за сферою освіти та науки, які залишилися за полем зору Уряду, передбачивши не лишу удосконалення структури (вважай скороченням як тимчасового явища), а й ефективного розвитку освітньої та наукової галузей.

Загалом необхідно відзначити, що програма дій Кабінету Міністрів, не дивлячись на конкретність кроків Уряду щодо стабілізації економіки, активізації регіонального розвитку, малого та середнього бізнесу, не може розглядатися у стратегічному плані, як це в окремих моментах відзначено в Програмі дій, а лише як підґрунтя для створення фундаменту подальшого формування стратегії розвитку як національної господарки, так і нашої держави загалом.

Окремі розділи, за нашим переконанням, несуть декларативний характер, наприклад, «Закон і справедливість», яких можна було б переформулювати «Забезпечення справедливості Законом».

У цьому ж розділі доцільно було б скористатися пропозиціями щодо формування інституційних засад Економічної Конституції України. Третій розділ «Турбота про кожного» не має конкретних механізмів підтвердження цього заклику. Що стосується децентралізації регіонального розвитку, формування громад не враховує напрацювання вчених у цій сфері та, зокрема, концепції впровадження повного регіонального розрахунку, який міг би протистояти пропонованій агресором федералізації України.

При формуванні сприятливих умов для бізнесу серед усіх заходів варто було б передбачити гарантійно-правові моменти, при тому не лише для розвитку бізнесу фіскальним інструментарієм, а й для інвесторів.

Варто було б запропонувати конкретні механізми активізації діяльності Міністерств і відомств, перетворивши їх з посттоталітарних статистів у дієвий інструмент реалізації державної, проєвропейської, політики в тій чи іншій галузі. План потребує більш конкретного розмежування між вирішенням екологічних проблем та проблем сталого розвитку. В програмі не передбачено конкретних механізмів контролю та відповідальності за виконанням власних рішень та рішень Верховної Ради, Указів Президента. Як приклад, вже тривалий період ідуть розмови про відміну податків на пенсії, а податки на пенсію продовжують утримувати.

В постконфліктних умовах доцільно було б передбачити посилення конкретної відповідальності за невиконання взятих на державному рівні зобов'язань перед народом.

Практично Програма не передбачає реформ інформаційного забезпечення населення. Сільський житель на даний час не отримує газет, епізодично користується радіомовленням, не всі жителі села мають можливість скористатися Інтернетом.

Вважаємо, що організація обговорення цього документу в першу чергу повинна була б розпочатися у наукових установах і закладах. Це могло б дозволити наповнити його додатковими конструктивними пропозиціями. Потім, варто було б їх опрацювати секторально, за сферами діяльності, галузями, вказавши інституції, що здійснювали розробки. Це також посилює відповідальність за кінцеві результати.

Хочеться вірити, що допоки відбувається обговорення Програми, збір критичної інформації з місць, її аналізування, систематизація, Бог дасть – і ... рік закінчиться. Якщо ж прийняті заходи, інформація до дій, то навіщо ж було, як кажуть, «тин городити»?

Author details (in Russian)

План действий Кабинета Министров Украины на 2016 год, проблеск в конце тоннеля и свидетельство того, что правительство действительно хочет действовать, или профанация?

Богдан Андрушків

Тернопольский национальный технический университет имени Ивана Пулюя,

ул. Руска, 56., г. Тернополь, 46001, Украина

e-mail: andrushkiv.bohdan@gmail.com

д.э.н., проф., заведующий кафедрой менеджмента инновационной деятельности и предпринимательства

Author details (in English)

The Action Plan of the Cabinet of Ministers of Ukraine in 2016, a glimmer at the end of the tunnel and evidence that the government really wants to act, or profanity?

Bohdan Andrushkiv

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University,

56, Ruska str., Ternopil, 46001, Ukraine

e-mail: andrushkiv.bohdan@gmail.com

Dr., Prof., Department of Management of Innovation Activity and Entrepreneurship

Appendix A. Supplementary material

Supplementary data associated with this article can be found, in the online version, at <http://dx.doi.org/10.14254/2223-3822.2016.14-1.22>

Funding

The authors received no direct funding for this research.

Citation information

Andrushkiv, B. (2016). Plan dii Kabinetu Ministriv Ukrainy na 2016 rik, problysk u kintsi tuneliu i svidchennia toho, shcho Uriad spravdi khoche diiaty, chy profanatsiia? [The Action Plan of the Cabinet of Ministers of Ukraine in 2016, a glimmer at the end of the tunnel and evidence that the government really wants to act, or profanity?]. *Socio-Economic Problems and the State*. 14 (1), 185-188. doi:[10.14254/2223-3822.2016.14-1.22](https://doi.org/10.14254/2223-3822.2016.14-1.22)

© 2016 Socio-Economic Problems and the State. All rights reserved.

This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made.

You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions

You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Socio-Economic Problems and the State (ISSN: 2223-3822) is published by Academy of Social Management (ASM) and Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University (TNTU), Ukraine, Europe.

Publishing with SEPS ensures:

- Immediate, universal access to your article on publication
- High visibility and discoverability via the SEPS website
- Rapid publication
- Guaranteed legacy preservation of your article
- Discounts and waivers for authors in developing regions

Submit your manuscript to a SEPS journal at <http://sepd.tntu.edu.ua>

